

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 7. Epistola ad Hebræos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

vicina Alexandriae rura petiisse, ibique suis inclusos habitaculis de die orationi, Scripturarum meditationi, & operi manuum intentos, tandem post solis occasum cibum sumpsisse. S. Marcus hujus Ecclesiae, aliarumque in Aegypto, & vicinis Regionibus fundator, & Rector obiit anno Neronis octavo, Jesu Christi sexagesimo secundo. In Episcopatu successit Anianus vir pius, & in cunctis admirabilis, qui hanc Ecclesiam viginti duobus annis rexit.

Saeculum I.
A. C. 54.

Euf. II. hist.
c. 24. Hier.
de script.

A. C. 62.

Euf. chron.
an. 63.

§. VII.

Epistola ad Hebræos.

Circa id temporis S. Paulus Roma ad Hebræos scripsisse creditur. Ecclesiae traditione habemus, ipsius hanc esse epistolam. Sensus quidem, & doctrinae summa cum aliis concordat, stilus vero, ab ejus sublimitate, & vigore remittens nobis, sicut & antiquorum quibusdam, causam suspicandi præbet, singula verba a S. Paulo non dictata, sed ejusdem jussu a quodam Discipulorum, puta SS. Luca, Clemente, aut Barnaba scriptam, & a Paulo lectam, fuisse consignatam; vel certe Syriace a S. Paulo conceptam, a quodam Discipulorum in Græcum transpositam. Magna dictionis conformitas in Actis Apostolorum, a S. Luca conscriptis,

Conc. Carth.
III. c. 47.

Orig. apud
Euf. VI. hist.
c. 25.

Hier. ep. 129.
ad Dard.

Euf. III.
hist. c. 3.

Id. VI. hist.
cap. 14. ex
Clem. Alex.

N 5

&

Sæculum I.
A. C. 54.

& hac Epistola observabatur. S. Paulus nomen suum non præposuit, ne, quoniam Judæis erat invidiosum, animos a prima lectione averteret. Præterea Jesu Christo honorem dabat, tanquam Hebræorum Apostolo, ipse titulo Gentium Apostoli contentus.

Hebr. i.

S. Paulus in hac Epistola Jesu Christi

2.

Dignitatem supra omnium Prophetarum,

3.

& ipsorum Angelorum ex Scripturarum

4. 8. 9.

testimonio ponit, eumque tantum supra

Moysem fuisse demonstrat, quantum filius est supra servum. Aliud Sabbatum, a-

3. 1. 4.

liam requiem sperandam, præter illam,

14. 5. 6.

qua Judæi in possessione terræ promissæ

28. 7. 8.

potiti essent. Jesum Christum verum

esse SS. Pontificem a Deo electum, secundum promissionem, & ordinem Melchisedech; non solum antiquiorem, sed etiam excellentiorem ipso SS. Pontifice

10. 1.

Aaron. Tabernaculum, cæremonias,

Legem veterem, & ipsa Sacrificia, imperfectas veritatis umbras fuisse. JESUM

Christum autem veram, & unicam fuisse

9. 26. 10.

victimam, quæ peccata abstulisset in

12.

sempiternum. Mortem ejus, unicum Sa-

criticium, renovari non debere, cum re-

conciliando homini cum Deo sit sufficien-

tissimum. Necessitatem fidei deinde in-

11.

culcat, exemplo omnium veteris Testa-

menti Sanctorum, quos fides sanctifica-

vit.

vit. Hæc Apostoli ad Hebræos Doctrina summa. Sæculum I.
A. C. 54.

In fine defunctorum Pastorum commendat memoriam; eorum fidem imitentur, & beatam mortem appeterent. Se a Doctrinis alienis abstrahi non sinerent. In Dei gratiam, non vero in escarum distinctionem, quæ nihil prodesset, fiduciam ponerent. *Habemus, inquit: altare, de quo, qui Tabernaculo serviunt, comedere non possunt.* Nemini enim de victimis, quarum sanguis in Sanctuarium illatum fuisset, quidquam edere licebat. Ergo jam tunc Christianis Sacrificium erat, sibi proprium, cujus victima alia esse non poterat, quam Jesu Christi corpus, illud enim manducamus, quamquam pro peccato oblatum sit. Postea ad elemosinam, & obedientiam erga Pastores exhortatur. Ad hujus Epistolæ calcem sunt hæc verba: quæ manu propria addidisse videtur; *Rogo vos! fratres mei! hæc verba consolationis recipite. Nam paucis vobis scripsi. Scitote fratrem nostrum Timotheum esse liberum; si cito veniat, cum ipso vos videbo. Meo nomine Pastores vestros, & omnes Sanctos salutate. Fratres, qui sunt in Italia, vos saluant. Gratia vobiscum sit. Amen.* Hæc præcipue verba, Epistolam S. Pauli esse indicant. Modo sibi solito subscribit. Timotheum, itinerum suorum,

12. 7.

13. 10.

Lev. 16. 27.

Hebr. 13.
16. 17.

13. 22.

Saeculum I. rum, & laborum socium, qui tunc Roma
 A. C. 54. erat, nominat. Ostendit, quantum sibi
 gaudium ex charissimi Discipuli liberta-
 te sibi proveniat. Cæterum antiquorum
 est animadversio, quod, cum Judæi in E-
 pistolis suis pacem precari solerent, S. Pau-
 lus semper Fidelibus precetur gratiam,
 adjecto non nunquam pacis voto. Hæc
 de primo S. Pauli Romano itinere, iisque,
 quæ ibidem circa eum acta, nobis com-
 perta sunt. Venit subinde in Hispaniam,
 ut promiserat, ibique fidem prædicavit.
 Etiam per Gallias transisse ferunt, reli-
 ctis ibi quibusdam ex suis Discipulis Epif-
 copis, quos inter Crescentium Viennæ,
 Paulum Narbonæ, Trophimum Arelate
 numerant. Hinc fidei semina per omnes
 Gallias dispersa. Peragrato Occidente
 Apostolus in Orientem, & in Asiam re-
 versus est.

§. VIII.

*Martyrium S. Jacobi Episcopi
 Jerosolymitani.*

Festo Judææ Prætoris fati functo, Ne-
 ro Albinum in ejus locum misit. An-
 tequam vero adveniret, Rex Agrippa sum-
 mo Sacerdoti Josepho Cabi Pontificatu de-
 truso Annam seu Ananum, senioris Anani
 seu Annæ (qui patrem habuit Josephum)
 &